

Foaie de duminică

Anul VII nr. 45 (356)

11 Noiembrie 2018

Duminica a 25-a după Rusalii
(Pilda samarineanului milostiv)

www.parohiamartisor.ro

Și iată, un învățător de lege s-a ridicat, ispitindu-L și zicând: *Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața de veci? Iar Iisus a zis către el: Ce este scris în Lege? Cum citești? Iar el, răspunzând, a zis: Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată puterea ta și din tot cugetul tău, iar pe aproapele tău ca pe tine însuși. Iar El i-a zis: Drept ai răspuns, fă aceasta și vei trăi. Dar el, voind să se îndrepteze pe sine, a zis către Iisus: Și cine este aproapele meu? Iar Iisus, răspunzând, a zis: Un om cobora de la Ierusalim la Ierihon, și a căzut între tâlhari, care, după ce l-au dezbrăcat și l-au rănit, au plecat, lăsându-l aproape mort. Din întâmplare un preot cobora pe calea aceea și, văzându-l, a trecut pe alături. De asemenea și un levit, ajungând în acel loc și văzând, a trecut pe alături. Iar un samaritean, mergând pe cale, a venit la el și, văzându-l, i s-a făcut milă, și, apropiindu-se, i-a legat rănilor, turnând pe ele untdelemn și vin, și, punându-l pe dobitoacul său, l-a dus la o casă de oaspeți și a purtat grijă de el. Iar a doua zi, scoțând doi dinari i-a dat gazdei și i-a zis: Ai grijă de el și, ce vei mai cheltui, eu, când mă voi întoarce, îți voi da. Care din acești trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut între tâlhari? Iar el a zis: Cel care a făcut milă cu el. Și Iisus i-a zis: Mergi și fă și tu asemenea.*
(Luca 10, 25-37)

Un dialog interesant aș spune, între un învățător de lege și Cel prin care s-au rânduit toate. Probabil era o frământare a lui în ceea ce privește viața de apoi, de aceea a mers la Hristos, iar din câte se pare cunoștea ce scria în lege. Doar ca și el caută un motiv să se scuze pentru ne-faptele sale. Căci din păcate, numai așa se poate interpreta acea întrebare retorică: "*Și cine este aproapele meu?*"

Și încearcă Mântuitorul printr-o pildă superbă și plină de înțelegeri să-i explice, să ne explice. Punând-ne în fata faptelor și nu a teoriei. Lăsându-mă în voia gândurilor, am realizat care este diferența dintre învățătura și cuvântul lui Dumnezeu și "învățătura" omului către om. Trebuie să dau un exemplu ca să mă înțelegeți.

Să zicem că același om "a căzut între tâlhari, care, după ce l-au dezbrăcat și l-au rănit, au plecat, lăsându-l aproape mort" (vers. 30) ca și atunci, dar acum se schimbă continuarea. Același caz în zilele noastre: știrea celui ce a fost tâlhărit și lăsat pe jumătate mort în stradă apare aproape pe toate posturile de televiziune. Reporterii au alergat la locul faptei și încearcă să afle amănunte despre victimă. Cine este, încotro mergea și câți bani avea la el. După care investigația continuă prin a încerca să se dea pe posturi profilul tâlharilor. Apare Poliția. Camerele de filmat vor însoți victima până la spital cel mult, după care toți vor critica societatea care este nedreaptă și hoții care-și fac de cap! Noi suntem impresionați de drama acestui om. După aceea liniște. Exista ceva și mai important. Din păcate asta este realitatea zilelor noastre, prin astfel de "prezentări" suntem informați cât de mult suferă aproapele nostru.

Exact asta este diferența dintre învățăturile de care spuneam, pentru că **Hristos nu vine să ne teoretizeze și mai mult viața, ci încearcă să ne spună că trebuie să facem ceva!** El însuși nu a stat lângă Tatăl Ceresc rugându-se că noi "să ne băgăm mințile în cap", ci "*aducându-ne aminte, așadar, de această poruncă mântuitoare și de toate cele ce s-au făcut pentru noi: de cruce, de groapă, de Învierea cea de-a treia zi, de înălțarea la ceruri, de șederea cea de-a dreapta Tatălui și de cea de-a doua și slăvită iarăși venire.*" (Rugăciune Sf. Liturghie) să luăm aminte!

Sf. Ap. Iacov - ca și ceilalți Apostoli - în capitolul 2 al Epistolei Sale, vorbește despre credință și fapte, despre **cât de necesar este să ai faptele credinței** căci "*credința dacă nu are fapte, e moartă în ea însăși*" (vers. 17). **Aici începem să devenim adevărați urmași ai lui Hristos, când faptele mărturisesc credința noastră.**

Să luăm și un alt exemplu. **Sfântul Nectarie**, un sfânt contemporan, urmând exemplul Mântuitorului ajuta tot sufletul întristat prin cuvânt, prin rugăciune, prin milostenie, prin orice credea de cuviință că poate alina sufletul omului. **Văzându-i Dumnezeu dragostea, îi dăruiește puterea de face minuni, de a tămădui** îndeosebi cancerul și nu numai. Și exemplele pot continua.

Părintele Paisie Aghioritul într-o discuție cu un pelerin îi explica care este diferența dintre un creștin și un budist spunându-i: "*Să zicem că suntem pe o plajă unde se roagă un creștin, iar un budist meditează. La un moment dat, din mare se aude strigătul unui om ce cere disperat ajutor, dând din mâini și înecându-se. Budistul fără să facă niciun gest își continuă meditația, creștinul lasă metaniile și sare în apă să-și salveze fratele!*"

Distanța de la teorie până la faptă este mai mică decât de la minte până la mână, dar trebuie să pornească din inimă. Inima este izvorul bucuriilor precum iubirea este izvorul virtuților. Așa cum inima pulsează sângele către toate organele, tot așa numai iubirea îți va da puterea să pui în practică dorința. Și este nevoie de multă putere pentru toți și pentru toate! Să începem prin a nu uita un lucru, că "*dragostea caută întotdeauna un prilej să ajute, indiferența caută întotdeauna o scuză.*"

Arhim. Siluan Visan - www.crestinortodox.ro

Iată-L pe Samariteanul milostiv, oprit acum să-l ajute pe sârmanul ce zăcea zdrobit în drum.

Domnul e Samariteanul iar noi - omul părăsit dintre toți cîți ne văzură numai El ne-a miluit.

... Du-te fă și tu asemeni fii cu cel căzut milos și va fi și pentru tine Milostiv, în veci Hristos.

Traian Dorz

Luni, 12 noiembrie – Sf.Martiri și Mărturisitori Năsăudeni: Atanasie Todoran din Bichigiu, Vasile din Mocod, Grigore din Zagra și Vasile din Telciu; Sf.Ioan cel Milostiv, patriarhul Alexandriei.

Martți, 13 noiembrie – Sf.Ier.Ioan Gură de Aur, Arhiepiscopul Constantinopolului;

Miercuri, 14 noiembrie – Sf.Ap.Filip, Sf.Ier.Grigorie Palama; Începutul Postului Crăciunului.

Joi, 15 noiembrie – Sf.Cuv.Paisie de la Neamț;

Vineri, 16 noiembrie – Sf.Ap. și Evanghelist Matei;

Sâmbătă, 17 noiembrie – Sf.Ier.Grigorie Taumaturgul.

Luni, 12 noiembrie – Sf.Martiri și Mărturisitori Năsăudeni: Atanasie Todoran din Bichigiu, Vasile din Mocod, Grigore din Zagra și Vasile din Telciu au suferit martiriul în ziua de 12 noiembrie 1763.

Au fost apărători ai credinței strămoșești și ai neamului românesc.

Atanasie Todoran, s-a născut în Bichigiu, sat de pe Valea Sălăuței, într-o familie de țărani liberi, înrudit cu familia preoților Coșbuc din Hordou, strămoșii poetului George Coșbuc. Fruntaș în comună, cunoscător de carte, fusese jude și colector al dărilor în comunele de pe Valea Bichigiului și a Sălăuței. Încă din tinerețe a **făcut parte dintr-un regiment** care era așezat undeva lângă Viena și, **tot amânându-i-se eliberarea, a dezertat și s-a întors acasă. Urmărit de oamenii împărăției, s-a refugiat în Munții Țibleșului, în Maramureș și în Țara Chioarului.** A ajuns în Moldova, unde a slujit ani îndelungați. Pentru vechea dezertare, **a fost închis câțiva ani în Turnul Dogarilor** din cetatea Bistriței. După ce a fost eliberat, s-a întors la Bichigiu. **Neexistând preot ortodox în sat, s-a opus cu înverșunare împărtășirii fiului său cu azimă, precum și spovedirii lui de către un preot unit.** Bătrânul și-a îngropat băiatul în ritul credinței strămoșești; fata îi murise și ea cu ani în urmă, când era fugăr prin munți. În anii 1761-1762 a tratat cu guvernul din Viena, alături de alți fruntași, militarizarea a 21 de comune de pe Valea Bichigiului, Sălăuței și Someșului Mare. El **a cerut însă ca, prin înființarea regimentului de graniță, românii să nu fie siliți să-și lepede credința, căci de decenii ortodocșii transilvăneni se confruntau cu impunerea, aproape pe orice cale, a credinței unite.** Întors acasă, Atanasie **și-a dat seama că nu s-a ținut seama de dorința românilor și a început să se opună pe față procesului de militarizare.** Năsăudenii vedeau limpede că **sistemul grăniceresc urmărea să-i convertească la catolicism** și, apoi, că nu li se aplica promisiunea ridicării iobăgiei. La 10 mai 1763, la Salva, pe platoul numit „La mocirla”, era organizată sfințirea drapelului de luptă și depunerea jurămintelor de către nouă companii ale Regimentului de graniță nou înființat. **Generalul Bukow, trimis de Curtea din Viena să urmărească și să impulsioneze în Ardeal trecerea la catolicism,** a venit să primească jurământul grănicerilor năsăudeni și să le sfințească steagul. Când militarii erau pregătiți pentru depunerea jurământului, în față a ieșit, călare, „moș Tănase Todoran”, în vârstă de 104 ani, și le-a rostit grănicerilor o cuvântare. Printre altele, le spunea: **„De doi ani noi suntem grăniceri și carte n-am primit de la înalta împărăteasă că suntem oameni liberi! - și apoi așa nu vom purta armele, ca sfânta credință să ne-o batjocorească! Jos armele!”**. Cuvintele înflăcărate ale bătrânului au dat roade. Soldații care urmau să depună jurământ de credință față de Viena au trecut de partea lui Atanasie aruncând armele jos, în semn de protest și nesupunere. La scurt timp după aceea, s-au făcut cercetări pentru ca vinovații să fie pedepsiți. La 12 noiembrie 1763, pe același platou de la Slava a avut loc execuția celor găsiți vinovați de revolta din luna mai. Atanasie Todoran a fost frânt cu roata. Împreună cu Atanasie **au fost martirizați prin spânzurare, „pentru aceeași vină”, Vasile Dumitru din Mocod, Grigore Manu din Zagra și Vasile Oichi din Telciu,** alte nouăsprezece persoane fiind supuse bătăilor cu vergi. Primind moarte martirică, Atanasie și-a vărsat sângele pentru credința strămoșească și pentru drepturile românilor transilvăneni. De atunci și până astăzi, cinstirea memoriei lui se face neîntrerupt în conștiințele ortodocșilor năsăudeni, iar mărturiile vremii îi așază alături pe cei trei care au pățimit împreună cu el.

www.crestinortodox.ro

Sărbătoarea Crăciunului în decursul timpului - În Răsărit, până prin a doua jumătate a sec. IV, Nașterea Domnului era serbată în aceeași zi cu Botezul Domnului, adică la 6 ianuarie; această dublă sărbătoare era numită în general sărbătoarea Arătării Domnului. Atât în Orient cât și în Occident Nașterea Domnului a fost serbată de la început la aceeași dată, **în legătură cu aceea a solstițiului de iarnă,** numai că orientalii au fixat-o, după vechiul calcul egiptean, la 6 ianuarie, pe când Apusul, în frunte cu Roma, a recalculat-o, fixând-o în funcție de data exactă la care cădea atunci solstițiul, adică la 25 decembrie. **Sărbătoarea Nașterii s-a despărțit pentru prima dată de cea a Botezului, serbându-se la 25 decembrie, în Biserica din Antiohia, în jurul anului 375,** apoi la Constantinopol în anul 379, când Sf. Grigorie de Nazianz a ținut cu acel prilej celebra predică festivă, care va servi mai târziu ca izvor de inspirație **imnografului Cosma de Maiuma** la compunerea canonului Nașterii (**„Hristos Se naște, slăviți-L! Hristos din ceruri, întâmpinați-L !...”**). În ceea ce privește **modul sărbătoririi, ziua Nașterii Domnului era prăznuită cu mare solemnitate.** În ziua precedentă **se ajuna** (obicei existent încă din sec. IV), se făcea slujbă în cadrul căreia **se botezau catehumenii,** ca și la Paști și la Rusalii, și se citeau Ceasurile mari sau împărătești, numite așa pentru că la Bizanț luau parte la ele și împărații, iar la noi domnitorii cu toată curtea lor. Tot în ajun, slujitorii Bisericii (preoții și cântăreții) umblau, că și azi, cu icoana Nașterii pe la casele credincioșilor, pentru a le vesti măritul praznic de a doua zi. Cu timpul, s-a instituit și **postul Crăciunului,** ca mijloc de pregătire sufletească pentru întâmpinarea sărbătorii. **Ziua sărbătorii însăși era zi de repaus;** până și sclavii erau scutiți în această zi de corvezile obișnuite. **Erau oprite, prin legi civile, spectacolele și jocurile de teatru și cele din palestre și circuri.**

Pr. Prof. Ene Braniște

www.crestinortodox.ro

Programul săptămânii 11 noiembrie – 18 noiembrie 2018

Duminică	11 noiembrie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Pilda samarineanului milostiv) – Pr.Ticu	
Duminică	11 noiembrie	17 – 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Ticu	
Luni	12 noiembrie	17 – 18	- Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Ticu	
Martți	13 noiembrie		- Program administrativ (zi liberă)	
Miercuri	14 noiembrie	9 - 10	- Sfințirea mică a apei - Pr.Ticu	Începutul Postului Crăciunului
Joi	15 noiembrie			
Vineri	16 noiembrie	9 - 11	- Taina Sf.MASLU	
Vineri	16 noiembrie	17 – 18	- Slujba acatistului - Pr.Ticu	
Sâmbătă	17 noiembrie	8 – 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr.Ticu	
Sâmbătă	17 noiembrie	17 – 18	- Vecernia duminicii a 25-a după Rusalii – Pr.Dragoș	
Duminică	18 noiembrie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Pilda bogatului căruia i-a rodit țarina) – Pr.Dragoș	
Duminică	18 noiembrie	17 – 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Dragoș	